

dal t.- 2022.- 29 yanvar.- S.8.

BİR CƏNUB ŞƏHƏRİNDƏ VIDEO SÖHBƏT

Yaxın günlərdə özünün yubileyini qeyd etməyə hazırlaşan yazıçı Qafar Cəfərlili ilə görüşüb ,həm əvvəlcədən onu təbrik etdim, həm də ayaqüstü ondan bəzi suallarına cavab aldım.İndi həmin söhbəti sizə təqdim edirəm:

- Qafar müəllim, yubileyiniz ərəfəsində ayaqüstü bir söhbət edərk. Siz artıq ikinci ildir ki, AYB Lənkəran Bölməsinə rəhbərlik edirsiniz. Bu rəhbərliyə gələndə qədər Qafar Cəfərlili kim olub?

-Müddirlərdən kimsə deyib: "Ən böyük imtahan insanın özü özünə verdiyi imtahandır". Bu imtahanda bir sual var: Sən kimsən? Cəmi bir sadə sual, amma sadə olduğu qədər də çətin və müəkkəb bir sual. Fikrimcə, hər kəs ömrünün hansı məqamında belə bir sualla üz-üzə dayanmalıdır. Və budur növbə mənimdir.

Altmış beş illik ömrün qurtaracağında özüm-dən soruşuram:- Qafar Cəfərlili, sən kimsən?

Azərbaycanın füsunkar diyarında, Talış dağları ilə Xəzər dənizi arasında yerləşən, Sovetlər dövrünün böyük rus şairlərindən hesab olunan Nikolay Tixonovun "cənub mirvarisi" adlandırdığı Xan Lənkəranda doğulub boya-başa çatan bir kənd uşağı olmuşam. Məktəbə altı yaşında gedən, səkkiz sinfi doğma Viyon kəndində bitirən, tam orta təhsili isə Lənkəran şəhərindəki 1 saylı məktəbdə alan, ilk beş-altı sinfi zəif oxusa da məktəbi 4 və əsasən 5 qiymətlərlə bitirmişəm. Uşaqlıqda baxdığı hind filmlərinin təsiri altında aktyor olmaq arzusunda olan, sonralar ədəbiyyata yaranan sevgisindən jurnalist-yazıçı olmaq istəyi ilə yaşayan, hələ 7- 8-si siniflərdə oxuyanda bədii və publisistik yazıları rayon və respublika mətbuatında çap olunan, yerli qəzet və radiounun ştatdankənar müxbiri adını daşıyan istedadlı hesab olunan şagird olmuşam. Azərbaycan Dövlət Universitetinin (indiki BDU-nun) jurnalistika fakültəsinə imtahan versə də müsabiqədən keçə bilməyən bəxtsiz cavan, bir ildən sonra həmin Universitetin filologiya fakültəsinə qiyabi qəbul olunan xoşbəxt tələbə hesab olunmuşam. Komsomol işində çalışan, indi dünyanın narahət bölgələrindən hesab olunan Ukraynanın Donetsk şəhərində hərbi xidmətdə olan, xidmətinin son bir ilini Donetsk şəhər hərbi prokurorluğunda əsgər-köməçisi kimi xidmət edən və bu səbəbdən də hüquqşünas olmaq arzusuna düşən bir əsgər həyatı yaşamışam. İki illik təhsil-dən sonra filologiya fakültəsindən sənədlərini alıb peşə məktəbinə vərən və oranı fərqlənmə diplomu ilə bitirən, ölkənin ən məşhur, sayılıb-seçilən, minlərlə gəncin həsrətində olduğu ADU-nun hüquq fakültəsinin eyni şöbəsinə qəbul olunan, tələbəlik illərində savadı, bacarığı və çalışqanlığı ilə fərqlənən, bədii yazıları ilə tələbə yoldaşları arasında tanınan inadkar bir gənc olmuşam. Mütəxəssis kimi 30 ilə yaxın ömrünü hüquq-mühafizə orqanlarında namusla, vicdanla çalışan, çoxlu sayda təltiflərə, o cümlədən mukafat qaydasında rütbəyə sahib olan, cinayətkarlığa qarşı barışmaz məbarizə aparın, dafələrlə ölümlə üz-üzə gələndə, əqidəsini, zabit şərafətini göz bəbəyi kimi qoruyan pəşəkar hüquqşünas, əməliyyatçı və istintaqçı olmuşam.Vətən torpaqlarının üstünü qara buludlar alanda, ölkədə nizami ordunun olmadığı həmin günlərdə əlinə silah götürüb düşməngə qarşı vuruşan, 1-ci Qarabağ savaşında bir neçə döyüşdə iştirak edib sinəsini Vətən torpağına siper edən igid bir Vətən əsgərinə, vətənpərvər bir insana dönmüşəm. Bütün bu otuz il ərzində ədəbiyyatdan bir an belə ayrılmayan, mərkəzi və rayon qəzetlərdə bədii və publisistik yazılarla çıxış edən, məzə bu səbəbdən də böyük qisim insanların arzusunda olduğu yüksək xidməti vəzifəmdən, xidmətimin başa çatmasına beş il qalmış şəxsi raportumla təqaüdə çıxmağı üstün bilən, yazıb-yaratmaq eşqi ilə

alışıb-yanan bir ədəbiyyat sevədalısı olmuşam. İki il o vaxtki "Region" TV-nin, indiki ARB televiziya kanalının "Cənub" televiziya şirkətində işləyən, bu müddətdə yazdığı əsərlərin motivləri əsasında çəkilən filmlərin əsas məsləhətçisi və baş rəhbərliyini, həmçinin regionda ilk çəkilib və böyük reyting qazanan "Günəşim ol" serialında əsas rollardan birinin ifaçısı,dörd kitab müəllifi və bununla da uşaqlıqda əlçatmaz olan aktyor və yazıçı olmaq arzularına qovuşan xoşbəxt bir insan olmuşam. Nəhayət, daha iki kitab və aylarla boş qalan vəzifəyə -AYB Lənkəran Zona Bölməsinə sədr təyin olunan Qafar Cəfərlili olmuşam.

- Mən bir oxucu kimi sizi zaman-zaman izləmişəm, yaradıcılığınızdan xəbərim var. Barənizdə ortaqlarımız Ağacəfər Həsənlidən, Balayar Sadiqdan, xüsusilə Musa Xanbəzadədən çox eşitmişəm. Lakin etiraf edirəm ki, sizi mənə Şuşa sevdirdi. Mən sizi Şuşada kəşf etdim. Bu sizi təəccübləndirmir ki? Ümumiyyətlə, Şuşa sizin üçün hansı anlamı kəsb edir?

-Maraqlı sualdır. Ortaqlarımızdan barəmdə xoş sözlər eşitdiyim əminəm və güman ki, belə olmasaydı bu günkü səmimi münasibətimiz də olmazdı. Bəli, göstərdiyin şəxslərin hər biri mənə üçün əziz insanlardır. Aramızdakı Şuşa sevgisi isə bir əlavə məsələdir. Belə bir məsələ var, soruşurlar ki, qardeşin necə adamdır, deyir bilmirəm, yol yoldaşı olmamışam. Doğrudan da yol yoldaşı olmaq böyük məsuliyyətdir və ciddi sınaqdır. İnsanların gizlin qalan çox əməlləri bu zaman faş olur, yaxşı və pis hərəkətləri, xarakterik xüsusiyyətləri ortaya çıxır. Şuşa səfəri sizinlə ilk yol yoldaşlığımızdı və sevinmişəm ki, bu sınaqdan alınacaq, üzünə çıxa bilməmişəm. Bu səbəbdən də Şuşada "kəşf olunmağımı" təbii sayır, buna təəccüblənmirəm.

2021-ci ilin avqust ayında Vaqif Poeziya günlərinin keçirilməsi ilə əlaqədar Şuşaya təşkil olunan bu səfər həyatımın ən unudulmaz, ömür kitabına qızıl hərflərlə yazılan bir səfər idi. Səfəri mənə üçün möhtəşəm və unudulmaz edən səbəblərdən biri də qiyabi tanıdığım sizi və çoxlu sayda digər dəyərli söz adamları ilə bir arada olmağım, üç gün ərzindəki görüşlərim, çoxsaylı maraqlı söhbətlər və bu günə kimi unuda bilmədiyim mənəvi həzzdir. Bütün bunlar barədə "Şuşalı günlərim" adlı xatirə-əçerkdə geniş bəhs etmişəm.

Şuşanın mənə üçün hansı anlamı kəsb etməsi ilə bağlı sualını isə uzun illər mürgü vuran, son bir il iki ayda isə daima ayaq üstə olan, varlığını hər an xatırladan qəmlili-qüssəli xatirələrimə bir daha işiq salır.

Birinci sualına cavab verərək öləri də olsa 1-ci Qarabağ müharibəsi iştirakçısı olduğumu qeyd etmişəm. Müzəffər Ordumuzun 2-ci Qarabağ müharibəsində Vətən müharibəsində işğaldan azad etdirdiyi rayonların (Hadrutu çıxmaq şərti ilə) hamısından, o cümlədən Şuşada torpaqlarımızın müdafiəsində iştirak edib, döyüşlərdə olmuşam. Şuşa ilə bağlı xatirələrimi 15-17 fevral 2017-ci ildə "Şəhid qala" adlı sənədli hekayəmdə ətraflı qələmə almışam. Hekayə bu səhifələrdə bitirdi: "Şuşa ilə ilk və bu günə son görüşüm belə keçdi. Şuşa yaddaşımda qarlı, şaxtılı, bumbuz halı ilə, qəmli, qüssəli, incik, narazı baxışları ilə qaldı". Bu həqiqət idi. Qoruya bilmədiyimiz, iş-

ğalna, düşmənin tapdağı altına düşməyinə təxminən üç aya yaxın bir vaxt qalmış Şuşanın özge halı da ola bilməzdi.

Bu hekayə yazılana heç xəyal belə etməzdim ki, Ali Baş Komandanın rəhbərliyi altında qəhrəman əsgər və zabitlərimiz üç il doqquz aydan sonra bu müqəddəs məkanı, şəhərlər gözəli Şuşanı bizə əbədən qaytaracaqlar. Və şükürlər olsun ki, bu belə də oldu. Düz 27 il, 7 ay, 7 gündən sonra təkrar Şuşada oldum. Burada rəqəmlərin bir mistikasına da özünü göstərməkdədir. Vaxtilə olduğum, döyüşdüyüm yerlərin bəzilərinə ziyarət etdim.

Şuşa ilə ikimci görüşümlə bağlı yazdığım "Şuşalı günlərim" adlı xatirə əçerkim bu sözlərdə bitirdi:

-"Şuşa ilə ikinci görüşüm bax beləcə başa çatdı. Bütün doğmaları kimi danışdım, dərslərini bölüşdük, arada mübahisə etdik, küsdük, barışdım. Ümü-küsdə Şuşanın daha çox haqq etdiyinin də fərqi vardı. Amma Şuşanın sevincə, təbessümə qər q olmuş sınımdan anladım ki, ayrılığın hökm sürdüyü sonu görməyən otuz ilə yaxın bir müddətdə çəkdiyimi əzablarla, məhrumiyyətlərə, yuxusuz gecələrimizə, mənəvi sarsıntılarımıza görə O bizləri bağışlamışdır.

Şuşa ilə bağlı qeydlərimi burada bitirirəm. Əmin olun ki, bütün yazdıqlarımı heç bir ritorikaya, pafosa, mübalığaya yol vermədən gördüklərim, eşitdiklərim və düşüncələrim əsasında qələmə almışam. Nə dərcədəki alındığını isə, əlbəttə, dəyərli oxucular deyəcək.

Şuşaya növbəti gəlişimin nə vaxt ola biləcəyini və ümumiyyətlə olacağını bilmirəm. Bu, bir Allah qismətidir. Amma Şuşanın bu görüşdəki halından məmnun ayrıldığım üçün artıq dillər əzbəri olmuş sözləri bir daha fəxrli demək istəyirəm: - Əziz Şuşa, sən azadsan! Əziz Şuşa, sən bizimdən!"

Bəli, Şuşa nəinki Vətənimin bir dilbər guşəsi, üzüyün brilyant qaşığıdır, Şuşa həm də mənəim ömür kitabımın acılı-şirini xatirə şöhrətidir.

- Son zamanlarda "Tanrının göz yşları" romanını oxuculara təqdim etmişiniz. Bu roman yaraları yenidən sağalmağa başlayan Vətən müharibəmizdən bəhs edir. Mən oxucu kimi o romanın içində sizi də gördüm. Yanılıram ki?

-Məşhur fransız sərəkərdəsi Napoleon Bonapartın belə bir fikri var: "Həmişə sülh tərəfdarı ol, lakin müharibəyə də hazır ol". Bu o deməkdir ki, bəzən iradəndən asılı olmayaraq savaşa getməli olduğundan ehtiyat tədbirlərini mütləq görməlisən. Şeyx Şamil deyir ki, "İşğala uğrayan vətən torpaqları sülh ilə ələ keçməz, ancaq savaşa alınar." Doğrudan da, 30 il ərzində beynəlxalq güclərin işğal olunduğu torpaqlarımızı sülh yolu ilə geri qaytarmaq təşəbbüsləri fiaskoya uğrayandan sonra bir məhz savaşı yolunu seçdik. 2-ci Qarabağ müharibəsində Müzəffər Ordumuzun tarix yazması heç kəmə düşbə doğurmadı. Bu müharibə xalqımızın qəhrəmanlıq dastanıdır. Bütün bunlara rəğmənlə müharibə bir faciədir, insan ölümidir, dağıntıdır, fəlakətdir. Bu müharibədə xalqımızın üç minə yaxın qəhrəman övladı şəhid oldu, həyatlarını Vətən torpaqlarının azad

olunmasına fəda etdilər. 2-ci Qarabağ müharibəsində yaşadığım Lənkəran rayonu üzrə 66 nəfər gənc əsgər və zabit şəhid oldu. Həmin şəhidlərdən 63 nəfəri doğulduqları Lənkəran torpağında ədəbiyyətə qovuşdular. Müharibə bitir-bitməz mən və qələm yoldaşım şairə-publisist Xatirə Xatunla Lənkəran şəhidləri barədə kitab yazmağı qərara aldım. Bir neçə ay ərzində kitab yazıldı və yüksək poliqratik nəşrlə oxuculara təqdim

olundu. Şəhid ailələrinin və rayon rəhbərliyinin iştirakları ilə kitabın rayon üzrə yüksək səviyyədə təqdimat mərasimi keçirildi.

Həmin kitabı işləyərkən hər bir şəhid ailəsinə olub şəhidin ailə üzvləri, dostları, sinif və tələbə yoldaşları, döyüş yoldaşları ilə söhbət etdik. Kitab nəşr olunduqdan sonra da eşitdiyim dəhşətli və faciəli anlar, müharibənin insanların bəxt etdiyini ağır-acılar beynimdə ilişib qalmışdı. Heç cür bu ağrılardan qurtula bilmirdim. Və elə buna görə də keçən ilin iyun ayından başlayaraq "Tanrının göz yaşları" adlı romanı yazmağa başladım və altı ay ərzində bitirdim. Romanda 1-ci Qarabağ müharibəsində Müzəffər Ordumuzun 44 gün ərzində torpaqlarımızın işğaldan azad olunması uğrunda apardığı şanlı mübarizədən, müharibə dövründə arxa cəbhədəki insanların misilsiz fədakarlığından, onların Vətənə, torpağına olan sevgisindən, bir şəhid ailəsinin qan donduran acı taleyindən, müharibəyə qədər və sonrakı dövrlərdə ölkədəki ictimai-siyasi vəziyyətdən, həyatımızda rast gəlinən müxtəlif eybəcərliklərin ifşasından bəhs edilir.

Çoxsaylı şəhid ailələri ilə olan görüşlər səbəbindən, həmçinin müharibə dəhşətlərini gözü ilə görən və sonuncu müharibənin bütün ağır-acılarının varlığında hiss edən bir insan, bir yazar kimi "Tanrının göz yaşları" romanında müəllif olaraq mənəim də fikir və düşüncələrim, arzularım müəyyən məqamlarda özünü göstərir. Bu mənada əsərdə "görünməyimi" təbii sayıram.

-Bu gün AYB Lənkəran Bölməsi necə yaşayır, nə ilə məşğul olur? Bakı ilə Lənkəran arasında münasibət necədir?

-AYB Lənkəran Bölməsi 16 oktyabr 1978-ci ildə Azərbaycan Yazıçılar İttifaqının Lənkəran Zona Şöbəsi kimi fəaliyyətə başlamış və 43 ildən artıq bir dövrdə cənub zonasında ədəbi mühitin formalaşmasında və inkişafında əvəzsiz rol oynamışdır. Bölmənin şinələrindən çıxmış çox saylı şair və yazıçılar artıq ölkə miqyasında və onun hüdudlarından kənarında tanınmış və tanınmaqdadırlar.

Mənə qədər sədr vəzifəsində yazıçı Məmmədhusəyn Əliyev, şairlər Şəkər Aslan və İltifat Saleh olmuşlar. 2020-ci ilin sentyabr ayının 3-də mən sədr kimi kollektivə təqdim olunmuşam. Qısa bir dövr ərzində Bölmədə təmir işləri aparılmış, əməkdaşlara normal iş şəraiti yaradılmaq üçün lazımi texniki avadanlıqlarla təmin edilmişlər. Uzun illər fəaliyyəti dayandırılmış Bölmənin ədəbi-bədii orqanı olan "Şəfəq" jurnalının və "Söz" ədəbi məclisinin fəaliyyəti bərpa edilmişdir. Təkcə 2021-ci ildə Bölmədə "Şəfəq" jurnalının təqdimatı ilə bağlı iki tədbir; tarixi günlər və bayramlarla bağlı doqquz tədbir; Nizami Gəncəvinin 880 illiyi ilə bağlı üç tədbir; Mikayil Müşfiqin və Şəkər Aslanın anım günləri; beş yubiley tədbiri; kitab təqdimatları, imza günləri ilə bağlı doqquz tədbir; illik tədbirlər planına əsasən Bölmənin əhatə etdiyi altı rayonda "Ədəbi mühitin dünəni və bu gün" mövzusunda müvafiq rayonların yazarlarının iştirakı ilə olacaq müzakirələrlə bağlı altı tədbir keçirilmişdir. Ümumən təkcə keçən il ərzində Bölmədə otuz altı tədbir olmuşdur ki, bu da bir aya üç tədbir deməkdir. Təvəzökarlıqdan uzaq olsa da deməliyəm ki, bu AYB-nin Bölmə və filiallarında ən yüksək göstəricidir. Keçən il biz son dövrlərdə unudulan bir ilk də imza atdıq. Belə ki, bölgədə yaşayan, lakin respublikanın mərkəzi ədəbiyyat dərqlərində çap olunmayan yazarların, xüsusən gənc yazarların əsərlərinin çap olunması layihəsinə start verdik. Artıq ilk olaraq Lənkəran yazarlarının nəsr və poeziya nümunələri AYB Lənkəran Bölməsinin təqdimat məktubu əsasında 20 noyabr 2021-ci il tarixdə "Ədəbiyyat qəzeti"nin səhifələrində işiq üzünə gördü. Layihə çərçivəsində digər rayon yazarlarının da əsərlərinin bu qəzetdə və digər ədəbi orqanlarda çap olunması nəzərdə tutulmuşdur.

Bu il üçün də nəzərdə tutulan tədbirlərə start vermişik. Artıq sair Tofig Həsənlinin yenidən çapdan çıxmış şeir kitabının təqdimat mərasimini keçirdik. Plana müvafiq olaraq mütləmədi şəkildə tədbirlərimiz davam edəcəkdir.

Bakı ilə Lənkəran arasındakı münasibətə gəlinə vəziyyət normaldır. AYB-nin rəhbərliyi bizə imkan olan bütün dəstəyi göstərir. Şəxsən AYB-nin sədri, xalq yazıçısı Anar və katiblik orqana çıxan problemlərimizin həllinə hər cür kömək göstərirlik ki, buna görə onlara minnətdarlıq etməyi özümə borc bilirəm.

- Adətən yubiley ərəfəsində təmtəraqılı sözlər çoxalır. Siz də o təmtəraqılı sözləri gözləyirsiniz, yoxsa səmimi duyğuların ifadəsini?

-İnsanın doğum günü, xüsusən yubiley tarixi yaxınlaşdıqca müəyyən hissələrin keçirilməsi təbiidir. Bəli, adam əzizlərdən, dostlarından və rəğbət bəslədiyin insanlardan təbrik gözləyir, hətta yeri varsa tərif də. Bildirsin, əslində tərif, sizin ifadəsizlə desəm təmtəraqılı sözlər deyilməsində heç bir qəbahət görmürəm. Bu sözlər insanı daxilən sevindirir, ona yaşamağa, yazıb-yaratmağa stimulu verir. Amma burada bir şərt var ki, hər şey normasında olmalıdır, nə az, nə də ki, çox. Qədim yunan filosofu Platon deyib ki, "Tərif əsl fikirlərini gizlədənləri söylədikləri yalandır". Bu fikirdə böyük həqiqət payımımlasını heç kim inkar edə bilməz. Həyatda çoxlu sayda bu cür hadisələr şahidi olmuşuq, Qədim hind filosofu Beydəbanın fikrinə görə isə: "Tərifin ən yaxşısı yaxşı insanların söylədikləri tərif-

dir." Cəmiyyətdə nüfuzu olan, istəsəyiti və sənəti sevilən, ləyaqətli, təmənənsiz insanların dindən çıxan sözlər çox dəyərlidir. Xoşbəxtəm ki, mənəim də ətrafımda bu cür insanlar var. Onlardan yubiley təbriki olub-olmayacağımla isə qabaqcadan deməyə çətinlik çəkirəm.

Əslində, kiminsə boğazdan yuxarı dediği tərifin, təmtəraqılı sözlərin arxasında konkret məqsəd dayandığımlı hiss etməmək mümkündür deyildir. Nə vaxtsa oxuduğum, beynimdə ilişib qalan bir fikri xatırladım. Deyilir ki, "Bizi nə qədər tərifləsələr də özümüz haqqında bizə yeni bir şey öyrətməmiş olmaqlar". Bu mənada ixtər tərif, istəsə də tənqid mövqeyindən ifadə edilən səmimi fikirlər mənəim üçün daha dəyərli, daha əzizdir.

- Bir yazıçı, bir Bölmə rəhbəri və nəhayət, Qafar Cəfərlili olaraq 70-dən o tərəfi necə görürsünüz?

-Bir yazıçı olaraq yetmiş qədər və yetmişdən sonrasını yeni-yeni əsərlər yazacağımlı, yeni kitablar nəşr edəcəyimi, ədəbi mühitdə daha fəal olacağımı, ölkədə və kənarında yaradıcılıq əlaqələrimini gücləndirəcəyimi, dramaturgiya sahəsində qələməmi bir daha sınayacağımlı, film ssenariləri yazacağımı və imkan daxilində rəldə çəkile-cəyimi (ən çoxda dünya görmüş, başı daşdan-daşa dəymiş ağsaqla kişi obrazında) düşünürəm.

Bölmə sədri kimi isə bu təyinat zamanı ürəyimdə and içdiyim və bəzən aşkarda ifadə etdiyim arzum uğrunda mübarizəmi davam etdir-mək istərdim. Arzum Cənub ədəbi mühitini daha da canlandırmaq, nəinki əvvəlki səviyyəsinə, hətta ondan da üstün bir hala çatdırmaq, bölgə yazarlarının fəaliyyətini gücləndirmək, xüsusən gənclərin ədəbiyyata gəlişinə dəstək olmaq, onlara imkan daxilində lazımi köməkliliklər göstər-mək, bölgə yazarlarının layiqli əsərlərini res-publika səviyyəsinə və ölkə hüdudlarından kə-nara çıxartmağa çalışmaqdır. Təbii ki, ömrü vəfa qılsa və AYB rəhbərliyi fəaliyyətimini bəyəni-b bu işdə qalmaqımı məsləhət bilərsə arzularımın ar-xasınca yürüşümü davam etdirəcəyəm. Əslində mənəim bütün bu arzularıqlarımın həyata keçmə-si elə Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin də fəali-yətinin güclənməsinə, nüfuzunun artmasına xid-mət etmiş olacaqdır.

Qafar Cəfərlili olaraq mən də qeyriləri kimi 70 il və daha artıq yaşamaq istərdim ki, bu da normal haldır. İnsan yaşadan, onu gündən-günə, aydan-aya, ildən-ilə aparın arzu və istəklərindədir. Bu mənada insan arzuları tükənməzdir. Mənəim də ailəmlə, uşaqlarımla, nəvələrimlə, gələcəkdə nəticələrimlə bağlı arzu və istəklərim çoxdur. Yaşı səksəni ötmüş bir qohum kişi var idi. Üç yaşlı nəticəsinə dua edib deyirdi ki, "Ay Allah, bu balanın toyunu mənə qismət elə". İndi onun sözü olmasın, mən də deyəsən yüz yaşın arzu-sundayam.

Əslində, yaşamaq istəyi təbii bir hissdır. Amma bütün arzularına rəğmənlə ortada özünün hə-yat prinsipləri olan, dövlətni, Vətəniyi, torpağı-nı, elini-obasını, onun füsunkar təbiətini bütün varlığı ilə sevrən, ürəyi həyat eşqi ilə dolu olan, insanlara qarşı böyük sevgi bəsləyən və ədəbi-yatı, yazıb-yaratmağı özünün həyat kredosu bilən bir Qafar Cəfərlili var. Hər şeyi bilən isə uca Tanrıdır, yaşayaraq görürük.

- Qafar müəllim, zənnimcə söhbətimiz atüstü olsa da, amma maraqlı alndı. Bu səmimiyyətdə görə Sizə təşəkkür edirəm! Və bir daha yubileyiniz münasibəti ilə Sizə ən xoş arzularımı çatdırıram, Var olun, uğurlarınız tükənməsin!

- Əbulfət müəllim, suallarınız çox maraqlı oldu. Suallarınız ürəyimdəki bəzi fikirləri sizinlə bölüşməyə imkan verdi. Və bir az rahatlı-dım. Sağ olun, təşəkkür edirəm.

Söhbətəşdi:
Əbulfət MƏDƏTOĞLU